

READYAVISEN

Nr. 2 • Desember 2016

100 År

READY-AVISEN

NR. 1

DECEMBER 1916

NR. 1

Denne lille avis

Som idag utkommer med sit første nummer er en dobbelt opgave, for det første: at tjene som meddelelsesblad for bestyrelsen, for det andet: at binde alle medlemmer sammen ved at tjene som et diskussionsorgan for alle »Ready-gutter».

Foruten bestyrelsens og utvalgenes meddelelser vil avisen derfor indeholde artikler og noter vedrørende de sportsgrener vi har paa vort program. Desuden vil der som nævnt bli tilkaldt anledning til diskussion, idet alt heseværdig av inserater fra medlemmerne vil bli indtatt, saa langt pladsen tillater.

Avisen utendes en gang om maaneden alle klubbens medlemmer indenlands og eventuelt mulig, ogsaa til vore medlemmer utenlands.

Alle meddelelser til avisen sendes til redaktoren, adresse Ths. Hefvyes gt. 7.

Bestyrelsen meddeler:

Ekstraordinær generalforsamling

Udvalgt d. 29/12—14. Til behandling foretas følgende dagsorden:

1. Styrets forslag: I anledning det forestaaende jubilæumsaar gaaes der utforlovene, saaledes at denne ekstraordinære generalforsamling foretar valg av kommende års bestyrelse, dog saaledes at denne kan begynde at virke med forberedelse av jubilæumsåret, mens den gamle bestyrelse fremdeles er sittende og avleverer sine regnskaper, rapporter etc. til regulær tid.

2. Event. valg.

3. Meddelelse fra d'herre Emilien, Sam, Knutsen og Arge B. Larsen. Punkt 1 blev vedtatt og til punkt 2 blev valgt: Arge Lorentzen, forfatter Knutsen, Bjarne Gundersen, Halldas Simonsen og Christian Erlundsen. De funktioner inden bestyrelsen vil ikke bli overtaget av noget bestemt bestyrelsen.

Istedetfor sportsvalg foreslås valgt sportskomiteer for kommende aar blev vedtatt, og følgende komiteer valgt: Skikomiteé — Inge Hall, Jon Gundersen.

Hockeykomiteé — Sam, Knutsen, Ditlev-Simonsen, Skjold Brodin.

Man besluttet at vente med valg av ballkomiteé.

I de ekstraordinære komiteer av jubilæumsaaret kom følgende:

Redaktionskomiteé — Chr. Erlunders Daae, Ragnar Holmosen.

Arrangementskomiteé — Sam, Bj. Gundersen, Anders Daae.

Festkomiteé — Arge Lorentzen, Ditlev-Simonsen, Chr. Erlundsen, Leif Erichsen.

Et forslag om opprettelse av en arkivarpost blev vedtatt. Til arkivar blev valgt Anders Daae.

Der blev tilkaldt vedtatt at forsøke utgi en trykt medlemsavis. Til redaktør blev valgt Anders Daae.

Punkt 3 paa dagsordenen viste sig som en

vedtatt Knutsen stillet begynte motu til de

READYAVISEN

Vi Gratulerer Ready A-lag med: NÅ-GULL

Hermed utdeles 13. ordinær generalforsamling i Ready mandag 15. april kl 19:00 i Readyhuset

READY-AVISEN

Full fart i fjellet

100-års jubileumsnummer

Redaktørens spalte

Rolf Bjørnskau
Oslo, julen 2016

Ifjor omtrent på denne tiden oppdaget Redaktøren et viktig POENG – nemlig at vi var rett i nærheten av et 100-års jubileum i Ready!

Etter å ha bedrevet en håndskreven avis i noen år etter stiftelsen i 1907, vedtok man på en ekstraordinær generalforsamling 20.10.1916 at... «blev vedtatt at forsøke (!) utgit en trykt medlemsavis». Redaktøren, Anders Daae, var redaktør for den håndskrevne avis og vi siterer fra hans aller første Leder: «Denne lille avis som idag utkommer med sit første nummer har en dobbelt oppgave, for det første; at tjene som meddelelsesmiddel for bestyrelsen (Styret), og for det andet; at binde alle medlemmer fastere sammen ved at tjene som et diskussionsorgan for alle Ready-gutter». Så er vi altså her, 100 år senere og forsøker å trekke noen tråder bakover. Det er nærliggende å spørre; har man lyktes med Ready-Avisen i 100 år det daværende Redaktør mente med å gi et «formål» med avisen?

Jeg tror JA. For min egen del, spesielt i startfasen, var forventningene til at Avisen dumpet ned i postkassen store. Den kom ofte, var aktuell, ga oss sportslige tilbakeblikk og holdt oss oppdatert på alt som rørte seg i klubben. Referater fra kamper, opplysninger om alt som hadde skjedd og skulle skje, mye av den tids innhold – spesielt karakteristikker – fortok seg nok etterhvert, men skribentene fikk boltre seg! Og – mye «sosialt stoff»!

Idretten, idrettsklubber og ikke minst idrettens plass i samfunnet har endret seg voldsomt, spesielt de siste 20-30 årene. Men Ready-Avisen har hele veien vært et viktig samlende sted for klubbens medlemmer, nettopp som daværende Redaktør skrev, «at binde alle medlemmer fastere sammen».

Vi som i all beskjedenhet har bidratt til å få laget denne jubileumsavisen, har bladd oss gjennom mye morsom nostalgi. Komitèen som har bidratt på forskjellige felter har bestått av – foruten denne Redaktøren, – Odd M. (Bosse) Winger, Tore Staubo, Johan (Mons) Ditlev-Simonsen, samt selvsagt Kontorets allestedsnærværende Daglige Leder, Bjørnar B. Øien.

Vi håper medlemmer i alle aldre får glede av vårt initiativ.

Lederen har ordet

Hovedstyrets leder
Torger F. Berg

2016 er et nytt jubileumsår. Denne gang er det Ready-avisen som feirer 100 år. Denne Readyavisen er derfor sterkt preget av jubileet, og kommer ut som en fullverdig papirutgave i tillegg til web/pdf-utgaven. Vi slutter oss 100% til veteranenes initiativ for å følge opp tradisjonen og sørge for at vår avis blir å finne hjemme hos det tusener av store og små readymedlemmer, slekt og venner. For vi er nå blitt mange hele 2246 medlemmer. Det er særlig fotballavdelingen som utgjør hovedmengden av medlemmene, men som en av de store fleridrettsforeningene vest i Oslo kan vi nå konstatere at vi, etter at friidrettsanlegget på Ris Ungdomsskole er klar, er kommet et langt skritt videre med å få et skikkelig og bredt tilbud til både de minste og ungdommer i Ready. Idretten generelt i Norge og spesielt i Oslo har store utfordringer med frafall, som Oslo Idrettskrets ber de større fleridrettslagene om å fokusere på: hvordan holde på og inspirere ungdommen til å fortsette med fysisk aktivitet når de ikke ønsker å følge mønstret om å utvikle seg videre innenfor lag- eller individuelle idretter? Bør Ready som et stort fleridrettslag utvikle tilbud til disse gruppene med mindre vekt på «topping» og stadig bli bedre til også å fokusere på mangfold, kameratskap og aktiviteter «på tvers» og/eller egenorganisering for og av dem som ønsker trim og trening på «sitt nivå»? Spørsmålet fra OIK er herved brakt videre.

Klubbhuset

Norges største skiikon gjennom tidene

Overskriften er ikke vår – selv om superlativene opp gjennom årene har vært mange – derimot sakset fra verket «Olympiske Vinterleker 1924-2006, og ført i pennen av den ikke ukjente sportsjournalist (VG) og OL-museumsdirektør Åge Dalby. I anledning en ekstra bred omtale av Oslo-OL i -52 er vår Stein Eriksen spesielt hedret. Åge Dalby gir leserne en «kortversjon» av Steins liv – fra barndommen og oppveksten og frem til livet i Park City.

Og – vi i Ready trenger jo ikke å drive med «selvskryt». Dalby snakker varmt om ... «den blåøyde 24-åringen fra Ready – kanskje verdens stiligste alpinist – som suverent svinger seg nedover Norefjell-løypa mot et olympisk gull. ...» Og avslutter med å beskrive den «norske skipersonligheten med suksess ved flere hoteller og skiskoler rundt i USA», og runder av med å snakke om alle «kjendisene som i løpet av de siste 40 årene har vært gjester hos Stein – i luksuriøse omgivelser». Så kommer det til

slutt;...» det gjør uutslettelig inntrykk på skituristene å se den elegante skikkelsen bevege seg i alpinløypene. Alderen biter liksom ikke på NORGES STØRSTE SKI IKON GJENNOM TIDENE!!»

Ved Steins bortgang – i desember ifjor – ble han hyllet og omtalt i samtlige av landets riksmidia, nettopp som det SKI IKONET han jo var. Også i Ready arrangerte vi som kjent et eget minnesamvær i Readyhuset – med gjester fra klubben samt Steins venner og familie. Denne kvelden ble av alle tilstedeværende omtalt som en «Memorial» Stein Eriksen og hans liv verdig.

PS. Det berømte bildet fra Norefjell i -52 – kanskje et av landets mest legendariske sportsbilder – ble selvsagt tatt av den like legendariske Dagblad-fotografen Johan Brun (94). Han omtaler selv bildet som ... «den mest perfekte prestasjonen jeg har gjort..».

Og som idrettsutøver har Stein – som Readygutt – vært den mest perfekte ambassadør for READY!

Ready's tennis-, bandy- og fotballbaner gjennom 100 år

Tennisanleggene

7. juni 1919 fikk Ready sitt første tennisanlegg på Vestre Holmen med 4 baner (idag Holmenkollen Tennisklubb). På tross av den avsidet beliggenheten ble Ready raskt en av landets beste tennisklubber med både landslagsdeltagere og mesterskap.

Men pga anleggets avstand til byen og uten busser, oppsto problemer med rekrutteringen. Tennisbanene måtte flyttes nærmere der medlemmene bodde.

9. juni 1934 kunne klubben stolt åpne et nytt tennisanlegg med klubbhus på Skøyen på leiet grunn. Det ble både Norgesmesterskap og landslagsdeltagelse gjennom mange år.

Dessverre ble leien for anlegget bare dyrere og dyrere. Vedlikeholdet ble så som så og miljøet og rekrutteringen ble svekket. Etter 30 år, måtte klubben kaste inn håndklæet og gi fra seg anlegget. Kommunen tilbød klubben en tomt på Midtstuen,

men den ble for dyr å bygge opp. Tennisavdelingen gikk derfor i permanent dvale i 1964. En gyllen epoke på 45 år tok dessverre slutt.

Klubbens fotball- og bandy anlegg

De første årene etter klubbens stiftelse, ble fotballen spilt på „Bondejordet“, nær Majorstuen.

På klubbens 3-årsdag i 1910 fremla klubbmedlem Paul Levin et forslag for tennisbaner og fotball-bandy (ishockey) bane i Frognerparken. Et forslag som faktisk ble anbefalt av byens reguleringsmyndigheter. Men prosjektet ble stoppet – og droppet – da Oslo forpliktet seg til å ha en jubileumsutstilling i Frognerparken i 1914. Selvsagt en stor skuffelse for Readys medlemmer. Forøvrig nevnes at den samme Levin ble Ready's første æresmedlem.

Men klubben jobbet videre for å finne eget anlegg. I 1916 ble Ready invitert til å være med å stifte AS Græsbanen, sammen med Mercantile ski-

Græsbanen november 2016 med den nye kunstgressbanen og familiedag på isbanen.

og fotballklubb. Stiftelsen skjedde på Park kafeen i „Kristiania“. Ready hadde ikke egne midler, så klubbens deltagelse kom i stand gjennom medlemmenes private midler. O. Ditlev-Simonsen og hans sønn Halfdan var sentrale i denne innsatsen.

Kong Haakon sto for den formelle åpningen av Gressbanen i 1918. Banen var de første årene landskamparena i fotball og var landets første bane med gressmatte. I 1932 ble Ready eier av AS Græsbanen. Og samme år ble Gressbanen sprøytet og islagt for første gang.

Tyskerne tok seg til rette på Gressbanen under krigen. I august 1940 besluttet den tyske hær å bruke område til lagring av biler. Bedre ble det ikke da banen senere ble bortleid for parkering av store og tunge tankbiler. Deretter, i 1944 besluttet tyskerne å bygge lagerskur på anlegget. Nazistene på sin side forsøkte stadig å overta eierskapet til anlegget, men uten å lykkes.

Ready fikk etter krigen utbetalt NOK 20.000 som krigserstatning for det ødelagte anlegget. Etter stor innsats ble anlegget reparert. I mellomtiden hadde banens eierskap blitt overtatt av Oslo Fotballkrets Banefond. Men det ble inngått avtale med Ready mht driften og bruken av anlegget, sommer og vinter. Klubbens første banemann for vinterdriften Ole Evensen ble ansatt i 1948.

Ready jobbet intenst for å kjøpe tilbake aksjene i AS Græsbanen fra Oslo Fotballkrets. Prisen NOK 137.722.39 var mye penger den gang. Heller ikke nå hadde klubben egne midler. Det ble satt igang kronerulling innad i Ready. Pengene ble skaffet og dermed ble Ready gjennom klubbens medlemmer eier av banen og anlegget.

Neste store målsetting var å bygge et klubbhus. Dette krevde både byggetillatelse og finansiering. Klubbhuset sto ferdig 15. januar 1960. Klubbens første og mangeårige redaktør av ReadyAvisen, Thorvald Greve flyttet inn i klubbhuset samme år. Ny milepel.

Reidar Alveberg skriver i Readys beretning for perioden 1957 – 1967, at...“ Primus motor for byggingen av klubbhuset hadde vært styreleder i byggekomiteen Knut H. Staubo pluss Jan Staubo og Carl Brott“. I 1958 ble den første utleieavtalen inngått for dagens bensinstasjon med Norsk Caltex Oil. Det ble også gjort en leieavtale med Narvesen på en mindre parsell rett nedenfor bensinstasjonen, ut mot Holmenkollveien. Strekklyset over banen ble montert i 1959.

Ambisjonene var store for klubbens idrettsanlegg. Grusbanen ble bygget. Anlegget fikk løpebane og hoppegroper. Tilsammen ble det investert over en halv million kroner i anlegget. Klubbhuset og de nye anleggene åpnet opp for en ny tid for klubben.

Dessverre viste det seg etterhvert at vedlikeholdet av anlegget ble for kostbart. Dessuten ble det klart at banedekket bokstavelig talt sto på gyngende grunn. Det var for mye ustabil leire i bunnen, under gressflaten.

Den eneste varige løsningen ble å forhandle om et salg av idrettsanlegget til Oslo Kommune med bruksrett for Ready. Dette lyktes i begynnelsen av 80-årene. Klubbens forhandlere var Bjørn Randby og Pål Kraby. Både Readyhuset og tomten rundt, inkludert bensinstasjonstomten ble fortsatt tilhørende Ready gjennom Readyhuset AS.

Men både fotball- og bandyavdelingen fortsatte å slite med både gjørmete grunnforhold og milde vintre. Noe måtte gjøres.

Våren 1995 tok klubbens daværende formann Tore Staubo kontakt med Oslo Kommune. Det ble avtalt befarig av anlegget med etatsleder Hilde Barstad. Dette ble starten på en nesten 10 årig prosess. I 2001 ble kunstgresset lagt og i 2004 sto kunstisanlegget ferdig. Gressbanen ble således det første store anlegget i Oslo med kunstis og kunstgress på samme bane, det andre på landsbasis.

Dette ble begynnelsen på en ny epoke for klubben. Både fotball og bandy løftet seg kvalitetsmessig. Driftige og dyktige tillitsmenn førte til at rekrutteringen nærmest føk i været. Bl.a. med Norgesmesterskap for A-laget i bandy som en „høyde“. Klubbens popularitet blant unge utøvere i fotball og bandy har økt betydelig.

Det som gjensto var å legge kunstis og kunstgress også på Grusbanen. Det var allerede lagt til rette for dette i maskinhuset. Men det varte og rakk. Ikke noe skjedde. I Klubbens 100 års jubileumsår 2007, sto daværende leder av Oslo Idrettskrets frem og „lovet“ igangsetting av sluttarbeidene for kunstgress og kunstis på Grusbanen. Men først i år, i 2016, kom kunstgresset på plass, men uten at det foreløpig er lagt kjølerør for kunstisen. Det foreligger imidlertid planer for når og hvordan dette skal skje...

*Tore Staubo
Tidl. Klubbleder*

Tintobalds mesterverk

Alle som først og fremst har lest aviser omkring idrettsprestasjoner kan sikkert huske det som engang VAR... Norske dagsaviser «rant over» med stoff omkring alle slags arrangementer – og slett ikke bare de «store» (VM, OL, NM osv.) Intet krets/nasjonalt renn og stevne var for lite til ikke å dukke opp i Aftenpostens spalter (og også i andre «media») – på 50-tallet.

I vår klubb satt en statistiker av de helt sjeldne. Ikke bare var Tintobald (Thorvald Greve – for uinnvidde) karen som fulgte med når klubbens medlemmer skulle forloves / giftes / produsere arvinger etc. Nei, omtaler og resultatlister fra begynnelsen av 50-tallet og utover, ble saumfart, alt vedr. «oss» klippet ut og limt inn i svære protokoller!

Og DISSE er bevart «for evigheten» – så hvis «noen der ute» ikke selv har gjemt unna sine prestasjoner (som kom på trykk!) så finnes disse altså i READYs rikholdige arkiver. Sirlig utklippet, sortert etter årstider og – du behøver ikke lete etter READY-navnene; disse har Thorvald Tintobald brukt kulepennen (blekk??) på. Enhver artikkel («feature» heter det visst idag...) der en READY-utøvers navn er på trykk er understreket, og fantes det et bilde med minst én av våre utøvere – ja – så er den illustrasjonen også der!

Thorvald Greve gikk bort for endel år siden, men hans kunnskaper og ikke minst penn lever fortsatt i Ready. Som Readyhusets første forretningsfører (han bodde jo i Huset også!) og flerårig redaktør av Ready-Avisen har han satt sterke spor etter seg. Etterhvert dukket altså spalten «Tintobalds Corner» opp som et fast innslag i READY-Avisen, og jeg tror dette var det første våre mange medlemmer bladde opp på når Avisen kom i postkassen!

Ready har mye å takke Thorvald Greve (Tintobald) for.

*Med Ready-lisen
Tintobald.*

Har du vært med og »jubilert» med Ready? Kanskje er dine festdeltagelser helt tilbake til 1957 (1932 er vel for mye forlangt at noen av dere kan huske??) Flere av Oslos ærverdige festpalasser har jo vært arnestedet for jubiléene og heldigvis har utviklingen gått den «riktige vei» når det gjelder deltagere. Ved 25-årsjubileet (1932) sitter det altså ca. 100 mann i smoking (ikke rart vi fikk den klistrelappen på oss!- ikke et skjørt var å se) i Roccosalen på Grand. Senere har det heldigvis jevnet seg ut mellom kjønnene! En ting har vært festlighetene; at vi sist – ved passering av runde 100 – også la opp til aktiviteter for alle aldersklasser på Gressbanen var jo en stor begivenhet. Tror ikke så mange idrettsklubber har jubilert med fallskjermhopping og gardemusikk slik vi opplevde det!

Og NÅ – står altså jubileet for selve READY-Avisen for tur!

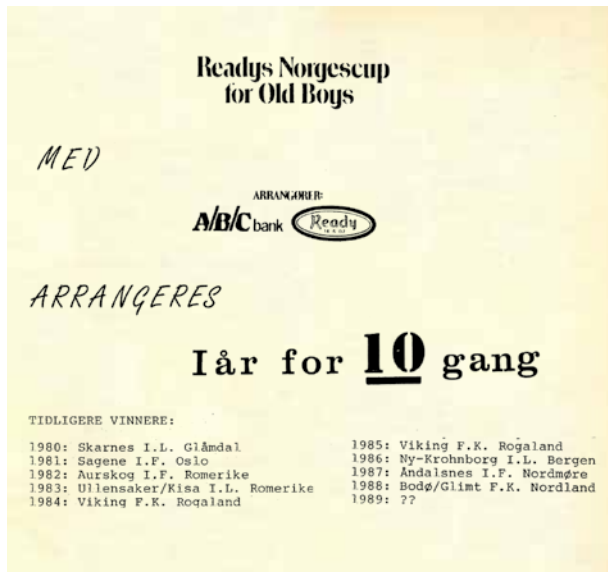
Da READY-fotballen ble ... »landsomfattende«

Har Ready markert seg på landsbasis når det gjelder fotball??

Joda, det har vi faktisk gjort. I perioden 1980 til 1993 var det VI som kjørte et konsept til stor glede for «avdankede» fotballstjerner. Ready hadde i denne tiden faktisk et sterkt fotballnavn utover det ganske land, omtalt i rosende ord som initiativtaker og «gjennomfører» av.

«Norgescupen for oldboyslag»

Readygutter har aldri vært redde for å tenke nytt og å ta initiativer! Da endel av oss «stjernene» fra 50- og 60-tallet var blitt A-lagspensjonister og var godt igang med OB-spill på kretsplan, tenkte vi høyt at...» det må da kunne gå an å få til noe moro slik at OB-gutta, kjente og ukjente, fra hele landet kunne få

Landslagstrener Tor Røste Fossen deler ut pokalen til Sigbjørn Slinning i Viking.

en sjanse til å møte hverandre også som «over-årige»??

Som tenkt så gjort – en liten komitè ble nedsatt – og opplegget ble spikret. Til å begynne med «forsiktig»; å begynne å tenke hele det langstrakte Norge i starten ble noe for dristig! Poenget var nemlig å konstruere puljespill – spesielt fordi den eneste cup som lignet da (Østandscupen) nettopp var DET – èn kamp og rett ut (for taperen) Og vi satte igang – og gjett om vårt initiativ ble godt mottatt fra sør til nord! – (nåja; Trøndelag i første omgang). Etter få år med mye jobbing og velkommen støtte lokalt («en kleskjede for menn med dresser» og «en ganske så stor sparebank i Oslo»), samt god sekretærinnsats fra et av byens store advokatfirmaer! var vi i full gang. Sluttspill på høsten hos ett av semifinalelagene – vi kom godt rundt på Østlandet. Etter noen år kontaktet vi arrangøren av en helge-cup nordpå og «tilbød» vinneren plass hos oss som ett semifinalelag. **DERMED** var vi virkelig **landsomfattende** og med på det meste flere enn 100 deltagende lag fra «all over» var antagelig **READY** det klubbnavn i fotballen som var best kjent inne i de trangeste fotballavkrokene i landet. Og la oss ikke glemme at bølgevis av «gamle» og tidligere gode norske spillere med «haugervis» av landskamper har avsluttet sine karrierer i Readys OB cup! Det er nok å nevne navn som Harald «Dutte» Berg, Olav Nilsen og Edgar Stakseth – for å nevne noen!

Men – alle gode tiltak ender en gang. Vi registrerte et år – tror det var i 1992 – at en annen klubb syntes konseptet var så smart at den ville gjøre noe lignende. Ikke særlig smart av den «gul/sorte tidligere toppklubben i Østfold; for det tapte alle på – nedgang i antall deltagere fra året etter, og «dett var dett»

MEN – i de 13 årene det sto påvar nok **READY** det klubbnavn blant de litt eldre fotballspillerne rundt omkring som var best kjent!

Visste du at Ready var det aller første norske klubbtag som slo et svensk klubbtag? Dette skjedde på Frogner Stadion høsten 1915 – Ørgryte (svensk mester det året!) ble slått 1-0 – og DET vekket oppsikt! Landslagsspillere fra **READY** – i fotball? Vi har hatt 13 stykker (og bortser vi fra «de fire store» – Lyn, VIF, Frigg og Skeid) har ingen annen Osloklubb flere. ÈN mann rager høyere enn alle andre; Adolph Wold fikk gullklokka, 26 landskamper på en tid da landslaget maks. spilte fire kamper pr. år!

Dan Eggen er et kjent fotballnavn i Norge. Dan har kun spilt seniorfotball for èn klubb i Norge – i Ready. Synes du det er dårlig med publikum på fotballkampene på Gressbanen? Da er det jo greit å vite at publikumsrekorden er på 17.000(!) Landets første gressbelagte fotballbane var også den faste arena for landskamper og noen cupfinaler i perioden 1918-1928.

Denne gang går jeg ikke spesielt langt tilbake i historien, men «assosiasjonene» dukker opp i mitt hode fordi vi idag er i samme situasjon som vi var i på slutten av 80-tallet. Stikkord: A-laget i fotball!! HVA skjedde nemlig ikke den gang Ready Fotball «hentet inn» Terje Nilssen (Lyn-trener). Han dro for sikkerhets skyld med seg flere lovende Lyn-juniorer som sammen med de allerede gode Ready-spillere holdt på å gjøre det (altfor??) bra!. To divisjoners opprykk på 2 år (fra 5. til 3. div. – den gang vårt tredje øverste nivå) og – helledussen – det var ikke langt unna opprykk til 2. div. heller! Bl.a. ble laget som rykket opp (Råde) slått både hjemme og borte. Det som iflg. Terje N. karakteriserte laget var en ... «noe begrenset oppfatning av (eller interesse? for) forsvarsspill (trenerens innstilling!)», mens man derimot knapt hadde problemer med å score mål. Det er nesten litt «synd» ikke å nevne alle de navnene som den gang bidro til å sette klubbens navn på fotballkartet (LES: jubileumsboken fra 1997 – sidene 176 osv.) men vi kommer jo ikke utenom Dan Eggen (landslagsspiller og som ikke har spilt seniorfotball i Norge andre steder enn i **READY!**

Og «assosiasjonene»??? Les slutt- tabell i sesongens 3 div. der dagens A-lag befinner seg – da tar du mine poeng!! Vi er på vei inn i «Oslo-eliten»....

Et klubbhistorisk eksperiment

Den ikke ukjente komiker/forfatter m.m. Knut Nærum skrev i sin tid – som et eksperiment – «norsk litteraturhistorie» i en slags kortversjon – over få sider – mao. svært komprimert!

Jeg gjør her et forsøk på noe tilsvarende; Readyhistorien nedfelt i 17 underpunkter. (Så kan jo leserne gjøre seg opp en slags mening om hvor vellykket dette har vært!!)

- Toffen og Ragnar («pappan til») Hagen – tennispionerene som herjet listene på 30-tallet
- Tulla, Reidar og Bassen - OL-vinner, hopperen med mest uflaks og 2 x 20 i stil
- Adolph + 12 flere med norsk flagg på brystet – samt 1-0 over Ørgryte!
- Stafettmestrene på 30-tallet – klart nr. 1 i Norge
- 5 norgesmestre/landslagsmenn i bandy med samme etternavn = Guinness Book of Records
- Trang fødsel for ballkasterne – 3 generalforsamlinger måtte til i READY!
- Langrenn som «mosjonsidrett» – nei – ikke for Tone Dahle
- Mesteren over alle Mestre – STEIN – er nå historie, men for en HISTORIE ute og hjemme
- Skogens konger og dronninger – masseidretten som «døde hen...løp seg vill...(!?)
- Hockeyen – etterhvert «overkjørt» av krok-kjeppene (men 3-1 over Vålenga i 1951 !!)
- Huset (det er READYhuset det!) flottest i Norge iflg. en samlet sportspresse i 1960
- Snowboardcross og skicrosserne – moderne ynglinger med Helene som «modell» i startfasen
- Klubben med alle ildsjelene (PA, Kaare, 5bla DS, 3bla Staubo), og senere mange andre...
- MEN – jentene (damene) hadde en trang fødsel (fulle rettigheter først i 1953)
- Det startet på Frogner stadion og Skøyen, endte (heldigvis) på Gressbanen.
- Klubbens elite-rygggrad; massevis av toppalpinister med OL/VM repr. og haugewis av NM
- OG så til sist – en KLUBBAVIS som startet som første TRYKTE klubbavis for 100 år siden.

Så glade er Readys gullgutter over den første NM-tittelen på 88 år. Foto: Hilde Bjørhovde

Spilte Adolf Hitler bandy?

I Ready har vi selvsagt svært god kjennskap til opprinnelsen av «vår» idrett. I de første tiårene, etter at sporten ble kjent her på berget i begynnelsen av forrige århundre (nærmere bestemt 1903) spilte man ISHOCKEY med ball – i motsetning til spillet «ishockey med skive» som ikke overraskende hadde sin opprinnelse i Kanada. Bandyen (eller altså hockey som det het i flere år) var ikke engang organisert i eget forbund, derimot under Norges Fotballforbund.

Sporten antas å ha sin opprinnelse i land man idag ikke forbinder mye med isssport. England påstår selv, men antagelig var det i Holland (!) den oppsto. Bedre kjent og vesentlig BEDRE ble det først da tyskerne satte igang, og «Leipziger Sportklub» ble fort den toneangivende i Europa. Sverige og Danmark(!) satte igang før oss og i Norge startet tre klubber i Oslo – Kristiania Hockeyklub, Kristiania Skøiteklub og Akademisk Fotballklub opp i 1903.

Men så ble Ready stiftet.....

Det tok ikke mer enn tre år før gutta fant ut at ...»dette var jo noe for oss...» og fra 1910 kjenner vi jo

historien og Ready-dominansen her på berget! Ialt 11 kongepokaler. Flere klubber fant etterhvert ut at hockeyen fenet og i 1920 ble Norsk Ishockeyforbund stiftet. I 1928 var det slutt på Readys dominans (pussig nok samtidig med at man gikk over fra 7-mannsbandy til 11-manns. Samtidig ble navnet «bandy» innført i og med at Norges Ishockeyforbund ble stiftet («ishockey med skive»!!) Det er hevet over all tvil forøvrig; norsk hockeys (altså med ball!) store navn og pådriver var senioren Halfdan D-S – både administrativt og sportslig. Hans navn skrives idag med gullskrift i Bandyforbundets annaler.

Så tilbake til den kryptiske «headingen». Nevnte Leipziger Sportklub dominerte sporten i Europa de par første tiårene og vi er så heldige at vi har tilgang til et LAGBILDE av dem – fra 1909. I første rekke troner «Adolf Hitler» i bandyutstyret – med barten og det hele!!

(Neida – det er jo ikke ham, men joggu er det iallefall DOBBELTGJENGEREN !!!)

Leipziger Sportsklub i Norge 1909

READY feirer seg selv!

I vår klubb, som altså nærmer seg 110-års jubileum, har man selvsagt feiret seg selv på en skikkelig måte ved runde anledninger. **Ved 10-års-rundingen (1917)** besto den aktive idretten av fotball, skiidrett – men også hockey (som jo bandyen het helt frem til 1929 da (is)hockey ble offisiell idrett. Vi hadde ialt 312 medlemmer fordelt på 1 æresmedlem (Paul Levin), 39 livsvarige, 166 senior, 44 junior og 62 gutt. Jubileumsfesten (den «offisielle») ble avholdt 29. mai (i pinsen) på Handelstanden – med tilstedeværelse av presidenter fra NIF og særforbund. «Guttefest» på selve DAGEN (14. juni) med kun én tale (Halvdan D-S – hvem ellers??) Eget «10-års-skrift» forfattet av Anders Daae, Christian Erlandsen og Ragnar Halvorsen.

25-års jubileet – i 1932 – fremsto med et solid medlemstall (852). «Historisk» på en måte også; sjekk det offisielle foto som ble tatt under festen dette året i selveste «Rococco-salen» på Grand Hotell. Etter 25 år, ingen «langkjoleklede», kun smokinger (!) Heldigvis var det fra året etter at vi fikk selskap av jentene i Ready! Sportslig er det verdt å trekke frem spesielt friidrettsutøverne – året etter hadde stafettgutta rykket opp i Eliteklassen og startet

en tidsepoke frem mot 1940 som landets ledende stafettklubb med bl.a. tre seire i Holmenkollstafetten og kjempeinnsats i Svenska Dagbladsstafetten.

Og så kom selveste **50-års jubileet i 1957**. Vi hadde vokst til å bli 1700 medlemmer (størst i Norge) og «alle» husker at 50-tallet fremviste en klubb som – særlig på alpinsiden – fremsto som synonymet på toppidrett hjemme og ute. (Unødvendig å nevne navnet på den fremste!) En betydelig «tung» jubileumsbok ble utgitt – og det sier vel litt om klubben som ikke overlot NOE til tilfeldigheter at det ble utnevnt allerede i 1948(!) en spesiell «Finanskomité» med særlig mål 1957 !! Og jubileumskomiteen så dagens lys allerede i 1952 (!) Grandiost jubileumsball, denne gang på Bristol med 328 (!) deltagere som svingte seg bl.a. til nykomponert «READY-vals» (Lauritz «Labben» Stang). Offisiell mottagelse med massevis av innbudte på Dronningen 11. juni (14 var en mandag!)

Så nærmer vi oss mer «nåtid». **I 1967 ble man 60**. Vindusutstilling hos Ferner Jacobsen («klubb-butikken») samt nytt festarrangement på Bristol. Siden forrige jubileum hadde jo Ready fått oppført

100 mann i smoking

«Norges flotteste klubbhus», Readyhuset, og således hadde klubben fått et HJEM. Neste runde år kom deretter ved **75-års markeringen i 1982**. Ny jubileumsbok så dagens lys; naturlig nok noe «slankere» enn den foregående 50-årsboken. Det som er litt «oppsiktsvekkende» er at medlemstallet rundt begynnelsen på 80-tallet falt ganske drastisk fra en – dengang – topp på slutten av 60-årene. I -82 helt nede på ca. 1400. I ettertid kan det uten videre slås fast at mangel på gode (nok) treningsfasiliteter må ta mye av skylden. Forøvrig hadde man bevisst «sanert» medlemskartoteker for å få ryddet opp (ikke-betalende osv.) (Man kan jo idag lure på om sk. «store» idrettsklubber gjør noe tilsvarende fra tid til annen(??))

Så ble det også plass til en solid feiring ved **90-års-jubilèet i 1997**. Denne gang tok vi for første gang Readyhuset i bruk som «fest-arena». Det kanskje mest spennende rundt dette året var de tankene og forberedelsene man var kommet igang med mot ombygging av Gressbanen – for å få på plass en kombinert kunstgress/kunstisbane. (Mye om dette i jubileumsboken fra 1997) Man tolket «tegn i tiden» og Hovedstyret påbegynte jobben med bl.a. utvidelse av fast ansatte. Tidens tegn er tydelig; noen MÅ gjøre en profesjonell jobb med barn og ungdom – og ikke bare (ulønnede men engasjerte!) foreldre og andre tillitsvalgte. (Dette har jo vist seg å være det mest betydningsfulle «grep» som er tatt i klubbens historie!) Medlemstallet lå helt nede på ca. 1400 i -97 og når vi da tar for oss **det STORE jubileum – 100 år i 2007** – og de påfølgende år – med et betydelig oppsving på ansettelsesfronten – ser man at idrettsklubber anno 2000-tallet MÅ drives av mennesker som i tillegg til gleden og klubbtilhørigheten

OGSÅ får «noe igjen» for å bruke sin arbeidstid (som jo ofte slett ikke er en «9-4»-jobb – dette vet også Redaktøren endel om!) Idag er vi et antall medlemmer som er helt «der oppe» – med et medlemstall rundt 2400. Ny jubileumsbok – selvsagt – i 2007 – og i den klarte «man» å få laget en helt komplett oppdatert «READY-CV». Så har jo de fleste av oss idag fortsatt på netthinnen alt det spennende som vår 100-års feiring førte med seg – ikke minst arrangementet på Gressbanen/Readyhuset der flere enn 1000 mennesker kunne bivåne taler, rosende ord fra nær og fjern, fallskjermhopping og HM Kongens Garde, samt musikk, leker og konkurranser for små og store. Samt koselig klubbfest på Readyhuset, i et Readyhus der klubbens Veteraner hadde laget i stand en flott jubileumsutstilling.

Joda; READY har klart å lage til solide markeringer ved våre RUNDE ÅR!

Her skal vi ta for oss litt gammel friidrettshistorie. Litt «skjematisk» kan man si at READY-friidretten så langt har hatt tre «gullaldre». Den FØRSTE på 30-tallet – med bl.a. TRE Holmenkollstafettseire og flere gode mellomdistanseløpere. Den SISTE fra slutten av 70-tallet og oppover 80-tallet som inneholdt både store stafett-prestasjoner og mange individualister – både blant jentene og gutta - med Knut Stokke i spissen – som tilhørte Norgeseliten. Her velger jeg derimot å ta perioden fra krigsslutt i 1946 og frem til begynnelsen av 50-tallet. Da var det spesielt på sprintdistansene, både individuelt og i stafett-sammenheng som READY dominerte resultatlistene. Peter Bloch raget kanskje et lite hode over andre, i flere år Norges beste sprinter, men bredden var upåklagelig bak ham. Navn som nåværende Veteranmedlem Per Dokka, Sigurd Roll, Finn Aaserud m.fl. sørget for at vårt klubbnavn «teppebombet» resultatlistene. I denne perioden var det bare Oslo Turn av norske klubber som kunne måle seg med oss. Friidrettsavdelingen arrangerte også i 1947 det berømte «Amerikanerstevnet» (sjekk bildet som henger i Peisestuen/Readyhuset!!) der verdens beste sprintere stilte til start. I feltet: Readys egen Peter Bloch, sammen med USA's Harrison Dillard. Fullsatte tribuner på Bislet; folket hadde vært «sulteforet» på toppidrett!

Idag «domineres» friidretten i Norge av de s.k. «spesialklubbene» Kan Ready-friidretten (nå med en økonomisk «rygggrad» takket være Råskinn) kanskje få frem bredde og talenter igjen? La oss håpe – fordi friidretten i Ready har vært en bærebjelke i vår klubb!

KLUBREKVISITA

Merke	kr.	4,50
Jubileumsbok ,,		3,00
Ready-jakke ,,		76,45
Ready-skjærf ,,		15,00
Ski-lue	,,	7,50

Faes ved henvendelse til formanden
Bjarne A. Erichsen. Skippergt. 28^{II}.
(Sendes ikke).

Damenes inntogsmarsj i READY

30-tallet ble en slags «brytningstid» i vår klubb – og i klubb-idretten generelt antagelig. En ting var den kjente tesen om at «...»kvinnens plass er i hjemmet (kjøkkenet etc.)». Men også fysiske utskielser – i organisert form – var nokså fjernt fra tankegangen til gutta.

Så kom det altså – så smått – noen «banebrytere» her og der.

Lilly Ditlev-Simonsen het vedkommende som var med på å brøyte vei for damene (ordet «jenter» var ikke oppfunnet på 30-tallet). Det begynte altså så smått rundt 1930 med tennisspillere i skjørt. Etter tildels opprivende diskusjoner (et pent ord for «krangel») på en ekstraordinær generalforsamling i april 1930 vedtok man å «ta opp» damer (dengang var heller ikke ordet «kvinnfolk oppfunnet; hvis så hadde vært tilfelle hadde nok noen tilstedeværende brukt dette!) i tennisavdelingen – og BARE der! Noen stemte mot – og argumentasjonen sett med dagens øyne – var «fremtidsrettet! Sitat fra en tilstedeværende – av hensyn til vedkommendes ettermæle forblir han her anonym☺: «...vilde stemme mot forslaget om å ta damer op som medlemmer av tennisavdelingen, idet han mente at **man ikke med sikkerhet kunde forutsi om man ikke i fremtiden også måtte slippe damene inn i de andre avdelinger,** og henviste bl.a. til Njaards langrenn for damer (!) sist vinter, samt den nyopprettede roklubb for damer...(sitat slutt!)

Lill Lind – Readys beste tennisspiller gjennom tidene på damesiden

Den videre utvikling kan/kunne gjøres svært laaaaang; derfor her i stikkords form:

1935: forslag vedtatt om DAMER – men NB! uten møte- eller stemmerett (idag kalt «mindreverdige medlemmer»)

1937: Opprettet egen DAMEAVDELING – fortsatt UTEN «rettigheter» annet enn å spille god tennis og ellers se bra ut (forfatterens tilleggsbemerkning!)

1946: HIPP HURRA – Damer fikk innpass i Hovedstyret og dessuten fikk de **møterett**, men – for all del – **IKKE stemmerett!**

1953: OG SÅ, 46 år etter at READY så dagens lys; (damer, piker, jenter, osv.) har fått fulle rettigheter i READY.

Konklusjon: Det er kanskje ikke i idretten det går raskest i vårt land. Kvinnelig stemmerett ble innført i 1913 (etter 30 års kjemping og mange harde slag). I READY altså tok det noe lengre tid...

Lilly Ditlev-Simonsen

Bankmann med Gullklokka

Dagens litt yngre Readyjenter og gutter har nok fortsatt et vagt bilde av herrene Stein, Tulla og Reidar. Gutta som har stått i første rekke og profilert klubben i sine storhetstider. Men svært få av dem har samme kjennskap til bankmannen og fotballspilleren Adolph M. Wold.

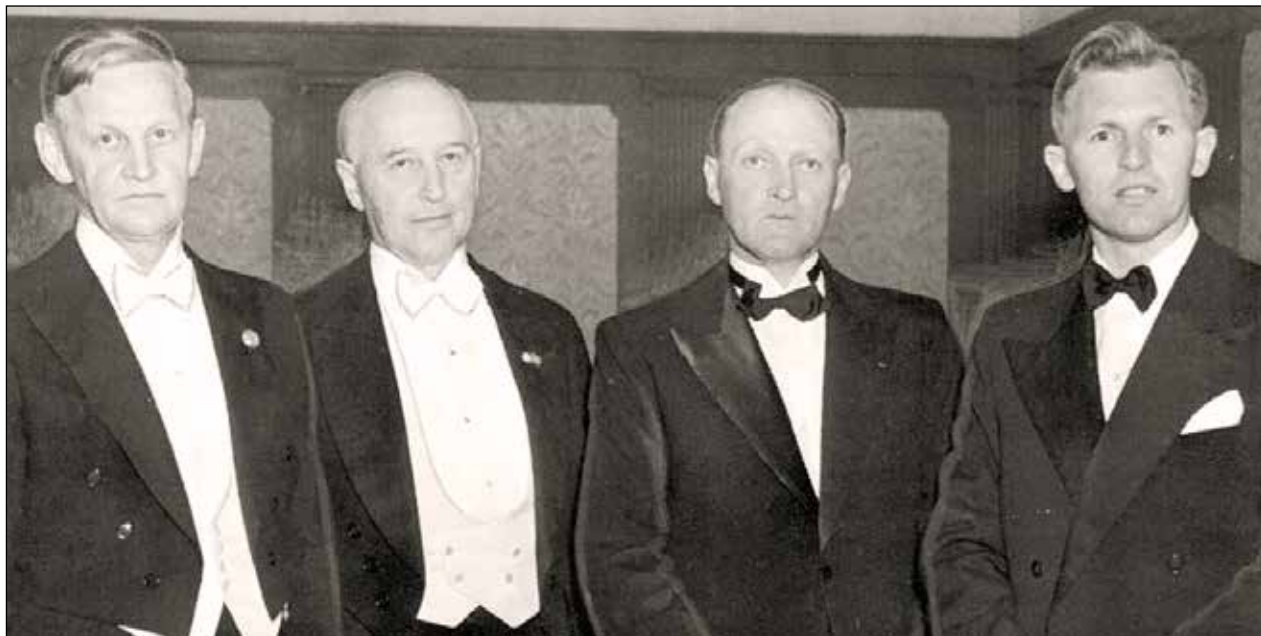
Kanskje ikke så rart dette; da den aller første trykte ReadyAvis så dagens lys i 1916 hadde Adolph allerede spilt flere A-landskamper i fotball og da vi nådde 1922 (debut i 1912) hadde han nådd 26 landskamper og således fått Gullklokka! Han ble likeledes historisk, bl.a. som spiller på landslaget som for første gang slo Danmark (3-2 på Græsbanen (!) i 1919, og slo selveste England (3-1 under OL i Antwerpen) Han var også med på å banke svenskene 5-1 i Gøteborg og i den kampen feide vinghalven Wold inn et frispark og noterte seg for ett av sine to landskampmål. Og – historien forteller at da Norge gikk opp til 5-1 klatret en svensk tilskuer resolutt opp i flaggstangen og heiste «svenska flaggan» ned på halv stang (!)

Vi avslutter denne lille historiesnutten med Ready-Avisens (september 1921) spesialomtale av gullklokke-mannens idrettsliv etter hans 25. landskamp på

Stockholm stadion 18. september 1921. Etter først å ha ramset opp hans karriere som OGSÅ forteller at han var en svært lovende friidrettsgutt med spesielle 10 kampevner (!) (Hvor mange av dagens Ready-medlemmer kaster noenogfemti meter i spyd og 13 m i kule, tro ??) avslutter vi med klubbens og vennenes beskrivelse av mannen som har en plass i Readyhistorien «helt der oppe»: (Bemerk – vi bruker datidens rettskriving!):

«Adolph Wold er manden med de mange venner, et utal av kamerater og beundrere – og absolut ingen fiender. Altid nobel og fin, ærlig og liketil, gentleman til fingerspidsene, aldrig et hidsig ord, men altid rolig og stillfarende. Vi kamerater har uvilkaarlig følt os tiltrukket av ham, ikke saa meget paa grund av det han sier, men snarere paa grund av det han IKKE sier. Naar vi er sammen med ham har vi altid den trygge følelsen av en mand som ikke kjenner til svig, en mand hvis største og bedste egenskaper er en ærlighet som aldrig gaar pa akkord og en hensynsfuldhet overfor kameratene som man sjelden eller aldrig finder i vor nervøse og rastløse nutid.»

En beskrivelse som er en ekte READYgutt verdig!!

READY's største fotballspiller gjennom tidene, Adolph Wold. Bildet er tatt på NFF's 50-års jubileumsfest i 1952. Fra venstre: Gunnar Andersen, Adolph Wold, Olav Gundersen og Gunnar Thoresen.

READYAVISEN

Julenr. 2016

100. årg.

Råskinnet 20 år i 2016

Foto: kondis.no

God jul til alle våre medlemmer!

Lederen har ordet

Hovedstyrets leder
Tor F. Berg

I motsetning til annonseringen rundt utbygging av Gressbanen 2 i forrige julenummer, har det ikke vært stille rundt spørsmålet det siste halvåret. Manglende prioritering fra bandykretsen i tautrekkingen og rundene om prioriteringene i Oslo idrettskrets, og Byrådet, samt uenighet om hvordan hovedstyret i Ready skulle stille seg sent i vår, førte dette til at det ikke ble bevilget penger til å forberede banen for kunstis når kunstgressanlegget ble utført. Men, Bymiljøetaten lyttet til Ready da det ble valgt et underlag og gresstype som både skal gjøre det enklere å anlegge naturis, og utvikle anlegget videre til et kombinert anlegg med kunstgress og kunstis.

Vi har alle sett den flotte kunstgressbanen som nå har gjort Gressbaneanlegget optimalt for vår store fotballaktivitet vår, sommer og høst. For å skape det samme grunnlag for bandy, og ikke minst øke tilbudet til barn, unge og eldre i nærområdet har Ready gått videre med planen om utvidelse av isflatene med kunstis på Gressbanen 2, men nå gjennom et «privat» initiativ med bandyentusiasten

Hans Kristian Voldstad som drivkraft. Følg med hvordan dette utvikler gjennom nyheter på Readys hjemmeside. Undertegnede er fortsatt leder i Idrettens samarbeidsutvalg i bydel Vestre Aker (ISU/BVA), og fører Readys egne og bydelsens idrettslags ønsker og krav om anlegg videre til Oslo Idrettskrets og Bydelsutvalget. Vi vil derfor ikke gi opp anstrengelsene for å få utviklet anlegget på Huseby til å bli noe mer enn en 7-er fotballbane og ballbinge. Vi håper Ready og Røa med støtte fra ISU lykkes med å skaffe en skikkelig bane bak det tidligere FO-bygget.

Det er ikke bare Readyavisen som har jubileum i 2016, et annet jubileum som vi også må nevne er 20-årsjubileet til Råskinet, løpet som var «Readyguttas» svar på jenters Grete Waitz-løp, men som har utviklet seg til å bli et av de mest populære, tøffe utfordringene både for barn unge og eldre – kvinner som menn, rundt 1. mai hvert år.

At vi stadig er bedre rustet til å møte nye og tradisjonelle forventninger i foreningen viser vår fortsatte vekst i vårt trener- og støtteapparat. Ved utgangen av 2015 telte vi 10 heltidsansatte i Ready og Readys avdelinger med 40 deltidsansatte trenere. Vi er nå oppe i 13 heltidsansatte og 46 deltidsansatte. Men som tidligere er det alle de frivillige som gjør klubben og aktivitetene til den viktige miljøskapende institusjonen i vårt nærområde. Selv om vi blir stadig mer profesjonelle med gode sportslige tilbud må vi fortsatt holde de miljøskapende kontaktene og frivilliges bidrag høyt. Derfor er skikkelig takk til alle som er med oss å holde den store Ready-skuta på stø kurs.

Så skal vi gå en svært kort vei tilbake i vår historie; faktisk kun et par tiår!

Noen driftige foreldre fant – tidlig på 90-tallet – ut at det fantes annen form for alpinidrett enn de vanlige «nedoverskiene». Man begynte å observere barn/ungdom på forskjellige brett-typer i alpinbakkene. I Ready var man tidlig ute og de nevnte «driftige foreldre» oppfordret sine håpefulle til å prøve seg. Og – i Ready kom det ene talentet etter det andre. Vår STORE Veteran leder (Paal) hadde en sønn som trivdes på brett og var ledende med flere NM i mange år.

Men så – dukket det opp en «liten jentunge» (som karakterisert i jubileumboken fra 2007). Helene Olafsen (årgang 1991) tok for seg av NM og ble WC-deltager før hun omtrent hadde «kommet ut av bleiene» og allerede som 12-åring deltok hun internasjonalt! Og – hun utviklet seg fort til å bli en av verdens beste i det som idag heter skicross, men dessverre ikke som Ready-utøver. Hennes tilknytning til hjemstedet (Oppegård) samt STOR interesse fra lokale sponsorer der ute «tvang henne» til å melde overgang. Men likevel – det var Ready som ga henne en flott start på karrièren. Senere viste det seg nok at denne idrettens utøvere er svært utsatt for skader. Så også Helene, som nå har bestemt seg for å avslutte karrièren, hvilket helt sikkert er en fornuftig løsning. Man bør jo ikke bli invalidisert av toppidretten for resten av livet!

Alpinavdelingen

I Ready Alpin har vi en fin utvikling. Antallet løpere stiger jevnt og trutt, og i de eldre klassene har vi endelig fulltallige grupper i alle årganger for både gutter og jenter. I fjor var vi til sammen 127 løpere opp til 16 år. I tillegg har vi en del FIS-løpere, løpere på universitetslag i USA, Readys alpinveteraner, og vi har en løper på landslaget.

For kommende sesong får vi dessverre ikke lenger lov av Oslo Vinterpark å tilby alpinskole for de minste barna, fordi det er i konkurranse med deres egen skiskole. Vi tilbyr imidlertid alpin trening for barn fra og med siste året i barnehagen og til og med siste året på ungdomsskolen. For disse gruppene var vi i fjor 102 løpere, og vi har godt håp om å få flere løpere i år. Så langt ser det bra ut i forhold til deltakelse på barmark og skisamlinger i sommer og høst. På den årlige høstferiesamlingen i Sölden, Østerrike, var vi 35 løpere, noe som er ny rekord. I

tillegg var vi 15 løpere på ski på Geilo i høstferien. Så det gror godt i alpinavdelingen.

Foran fjorårssesongen fikk vi ny sportssjef i alpin-gruppen. Tidligere WC-alpinist fra Slovenia Andrej Jerman er nå inne i sin andre sesong hos oss. Dette fungerer veldig fint, og sammen med Igor Laikert og de øvrige trenerne har vi et meget godt og kompetent trenerteam i alpingruppen. Sportslig utvalg ledes av John Arne Bjerknes, som også er trener for U14 gruppen vår. Vi våger påstanden om at vi har det absolutt beste trenerteamet blant alle alpin-klubber i Norge.

I alpinavdelingen er vi opptatt av å tilby ski-opplæring av høy kvalitet. Om man ønsker å ha en givende fritidsaktivitet, godt samhold, og samtidig bli en god skiløper så er Ready Alpin stedet man skal melde seg på. Dette gjelder enten man ønsker å bli en topp alpinist i fartsdress, eller man ønsker å få skiglede for resten av livet. Og blir man god på ski som barn glemmer man det ikke, og vil ha glede av det hele livet.

Skiglede står i sentrum i alt vi jobber med i alpinavdelingen, og derfor har vi i Ready Alpin et slagord som er vår ledestjerne: "Gøy på ski - alltid!".

Det sportslige opplegget er basert på en godt gjennomarbeidet og godt forankret sportslig filosofi.

I tillegg til våre sentrale verdier idrettsglede, mestring og samhold, er begreper som langsiktighet, kvalitetslek, variasjon, gradvis økning i volum, mestringsorientering, målsetting, tilrettelegging og veiledning eksempler på stikkord i den sportslige filosofien. Systematisk arbeid med treningsopplegg som er planlagt med basis i den sportslige filosofien gir god og lystbetont aktivitet og trening for barna.

Vi tror at det viktigste er at barna trives på trening – at de opplever at de har gode venner og at det er godt miljø i Ready Alpins aktiviteter. På den måten finner barna motivasjon til å komme på trening og på den måten velger de alpintrening over andre aktiviteter og de fortsetter å trene på ski i år etter år.

I alpingruppen tilbyr vi et helårsopplegg med ski om vinteren og barmark som sommer og høst. Men vi er også fleksible for de som ønsker å drive andre aktiviteter på sommerhalvåret eller ved siden av alpint. Og for de yngre gruppene kan man velge hvor mange treninger i uken man vil delta på.

Samtidig ønsker vi å tilby et fullverdig treningsopplegg for de som vil satse på alpint. Vårt tilbud om

samlinger og treninger gjennom hele året, er derfor ganske omfattende. Hos oss skal det derfor ikke være behov for å supplere med dyre samlinger hos kommersielle aktører i form av diverse «race-camps». Nivået på treningene i Ready er best i landet, og man kan bli så god man bare vil ved å delta på vårt opplegg.

Vi tror at det systematiske og langsiktige sportslige arbeidet i klubben, samt et godt trenerteam som gjennomfører treningene, vil være grunnlaget for at Ready Alpin skal videreutvikles gjennom de neste årene både i kvalitet og antall løpere.

Selv om vi er mest opptatt av å skape gode treningsgrupper, og å løfte nivået på hele gruppen, er det også morsomt å observere at vi har løpere helt i Norgestoppen i alle årganger. Sist vinter hadde vi topp-5 plasseringer både på Bendit (U12), Landsfinalen (U14) og Hovedlandsrennet (U16). Det sportslige høydepunktet stod Kaspar Kindem (U16) for da han gikk hen og vant storslalomrennet i Whistler Cup, med deltakere fra hele verden. I tillegg hadde vi mange gode resultater blant de eldre løperne i FIS. Og denne sesongen representerer Kristina Riis-Johannessen klubben på landslaget.

Vi i alpinavdelingen gleder oss til at vinteren setter i gang for fullt i Oslo, og at rennsesongen begynner for fullt etter jul. Viktige høydepunkter for alpingruppen til vinteren er de store rennene som Bendit på Ål for 12 og yngre, Telenorlekene for U14 på Voss, og Hovedlandsrennet for U16 på Hafjell. For alle disse uoffisielle norgesmesterskapene er det åpent for alle å delta, og hovedfokus er å gi en positiv og god opplevelse for alle deltakerne. Men i tillegg vet vi at mange Ready-løpere har gode muligheter til å hevde seg helt i toppen i alle disse rennene. Følg med på våre nettsider gjennom vinteren. Hjemme i Oslo er det Oslo-cup'en og Oslo-runden det store høydepunktet for de yngste løperne og KM for U14 og U16.

Men selv om renn og samlinger er gøy for både store og små, er den viktigste aktiviteten vår det som skjer i Tryvann og Wyller hver eneste uke. I alpingruppen har vi plass til enda flere. Uansett alder og ambisjoner ønsker vi nye medlemmer hjertelig velkommen.

*For styret i Ready Alpin,
Finn Espen Sellæg, leder*

Bandyavdelingen

I skrivende stund er bandysesongen godt i gang. Alle lagene har startet med treninger, NM og serie-spill og fyller opp hver eneste ledige tid vi har til rådighet på Gressbanen. I helgene er isen full fra tidlig morgen til sene kvelder og det er et fremragende syn å se all aktiviteten, med lagtreninger for de yngste, bandyskole for de enda yngre, A-lagets bandyskoler og ikke minst publikumstiden, bare synd vi ikke har mere kapasitet for det er trangt om plassen. I ukedagene før normal trening har vi SFO skolebarn 4 dager i uken med ca. 30-50 barn (1. 2. og 3. klasse) hver dag på isen fra alle nærliggende barneskoler. Dette prosjektet har vi kalt «Cool på is» og er viktig for Ready Bandy da dette er det viktigst rekrutteringsbasen for å få barn til å like bandy, starte på bandyskolene og så melde seg inn i klubben for spill på de første 7'er lag. Både SFO tilbudet og bandyskolene er drevet av administrasjonen og frivillige eldre spillere og foreldre. Ellers i ukedagene er det tett med treninger og kamper for all lag hele uken, dessverre i år også må vi ty til andre baner som NIH og Frogner stadion for noen av de eldste lagene på grunn av overkapasitet.

Administrasjonen

I år har vi hatt to Sports-sjefer da Timo ble langtids-sykemeldt i våres og Patrik (Utviklingssjef) ble satt inn som konstituert Sportssjef. Han har således fungert som Sportssjef for både oppstart og nå i inneværende sesong. Det går bra med Timo som sliter med ryggplager og vi håper å se Timo igjen i Ready. Patrik har tatt på oppgaven godt. I tillegg til å være A-lagstrener, fortsetter han også arbeidet med å videreutvikle avdelingen for å kunne gi et enda bedre tilbud til alle våre spillere. Han

har fått support i arbeidet fra både Malin (tidligere dametrener) og Niklas (ny juniortrener og A-lagsspiller) som vi har ansatt foreløpig for denne sesongen.

Ready bandy har styrket seg enda mer gjennom sesongen 2015/2016. Fjorårets arbeid med å etablere ny administrasjon og sette retning og strategi for de neste årene har vært vellykket. Sammen med Patrik, danner Malin og Niklas, samt Tom Bjerkely resten av administrasjonen og de vil jobbe videre med utvikling av spillere og banedrift. I arbeidet med å etablere videre strategi, ble det konkludert at spillerutvikling og drive bane samt tilby bandy-arrangementer var de mest sentrale faktorer for å vokse og lykkes videre som bandyklubb. Vi trenger å gi barn og ungdom det beste tilbudet for å kunne vokse videre og generere mer inntekter, og dette har administrasjonen stort fokus på.

Både Sportslig utvalg og Styret har god dialog med administrasjonen og samarbeidet har fungert godt.

Drift av banen

I år har vi også tatt ansvar for vinterdriften av Gressbanen med økonomisk driftsstøtte fra kommunen. Tom ble ansatt på heltid før fjorårs sesongen og

Glade Jr. NM-bronsevinnere 2016.

skjøtter banedriften fremragende. Han har enorm støtte i sin sparringspartner Alex Dietrichson fra styret og et dugnadskorps som til nå teller 3-4 stykker. Vi har vel aldri hatt bedre is på Gressbanen takket være denne gjengen. Det å kunne ha isen klar tidligere enn foregående år og med en kvalitet selv våre motstandere skryter av, er ikke dårlig med de mildere vintrene vi har sett de siste årene.

Sportslig

Sportslig sett er Ready bandy i toppen av det norske nivået. Ready bandy er en breddeklubb hvor det ikke fokuseres på å toppe lagene, men la alle slippe til. Imidlertid lar vi 11'er lagene få lov til å satse og som i de siste sesonger spiller nesten all 11'er lag semifinaler i sluttspillet som er hovedmålet for satsningslagene. Vi har også flere spillere på disse 11'er lagene (flere årganger har vi 2 og 3 lag) enn de fleste andre klubbene i Norge hvor frafallet er større. Det er veldig gledelig og motiverende å se en slik utvikling, at vi med et bredde fokus på yngre lag greier å kjempe i toppene med flere spillere på de eldre etablerte lagene.

Det er selvfølgelig mye igjen til å matche våre bandynaboland i Sverige, Finland og Russland, men i en stor førsesong cup i Sverige i høst greide vårt eldste småguttlag og klatre helt til finaleplass (der de dessverre ble slått av et av Sveriges beste lag). Så det er kanskje fortsatt håp for et landslag i fremtiden..?

Resultatmessige stod vi igjen med et hederlig semifinaletap for A-laget, som ikke greide å kopiere det fantastiske NM gullet fra sesongen før. Ellers spilte dame-, Old-boys(!), junior, og guttelaget alle semifinaler, også for disse lagene ble dessverre ikke noen finaleplass (men en hederlig bronseplass til Juniorlaget!). At vi i tillegg hadde 2 rekruttlag og 12 yngre 7'er lag i forrige sesong, viser at vi i Ready bandy absolutt er blant landets beste og største bandyklubb.

Rekruttering

Blant de yngste 11'er-lagene er det også veldig mye bra, og bredden i disse årskullene viser at vår strategi om å satse både på bredde og elite fungerer godt, og at det er mulig å inkludere begge deler i én og samme klubb. Det er også stor entusiasme og forventning blant våre mange håpefulle yngste spillere om å ta steget opp til 11'er-spill, samt at de eldre

gutte- og jentelagene er vel etablerte. En kulturendring i avdelingen er dessuten fremtonende ved at det nå er flere spillere som ønsker å satse på bandy.

Det trenes godt i forberedelsene for smågutt, som er de yngste på 11'er-bane. Hos de aller minste spillerne er motivasjonen upåklagelig, og det utøves mye bra 7'er-spill. Her er også foreldrestøtten meget god, og vi er heldige som har såpass mange som stiller opp som trenere, oppmenn og heiajgjenger. Det finnes et stort rekrutteringspotensial for Ready til stadig å få frem bandylag med lokale jenter og gutter fra vårt gode nabolag, og bandyavdelingen vil fortsette med å legge alle forhold til rette for dette.

Styret

Ready Bandy styret har vært godt sammensatt og jobbet iherdig gjennom fjorårssesongen og oppstarten av nåværende. Det har også til tider vært veldig mye jobbing med Gressbanen 2 og legge til rette for kjøling med kunstis. Vi håper nå at dette kan bli en realitet for neste sesong og at vi får et anlegg for en fleridrettsklubb som er verdig alle våre aktiviteter.

Styrets store utfordringer er ellers som alltid å legge forholdene til rette for alle frivillige som gjør alt arbeidet. For å lykkes her og kunne gi det best mulig sportslige tilbudet, er økonomien som alltid meget viktig og det jobbes iherdig med gamle og nye sponsorer, dugnadsjobber og driften.

Vi prøver å selge vårt produkt så godt vi kan og det er med stor glede at våre givere setter ekstra pris på det arbeidet vi gjør for ungdommen og nærmiljøet. Ready Bandy retter en ekstra stor takk til alle dere som støtter oss økonomisk og bidrar til at vi har midler for Ready Bandy. Vi må også takke alle frivillige som står på og får frem våre unge håpefulle, med treninger og oppmannsoppgaver, kakebaking og kioskvakter, heiarop fra tribunen og tilstedeværelse på Gressbanen. Vi ser tydelig at de lag og årganger som blomstrer best er de hvor vi foreldre er med og er synlige. Så møt opp på Gressbanen.

Husk «Alle på Isen» med julenisse og servering, mandag 21. desember kl. 17. Etter «Alle på Isen» er alle hjertelig velkommen til Ready A-lags siste hjemmekamp for året.

*Ole Jacob Person
Formann bandyavdelingen*

Fotball

Fotballavdelingen har tatt ytterligere steg i 2016 på veien mot å nå målet om å bli og forbli Norges ledende barne- og ungdomsklubb. Oppstarten for de aller minste barna er ytterligere forbedret og lagt til en heltidsansatt ansvarlig fagperson. Griegakademiets opplegg og trenerkorps har fått en ytterligere kvalitetsheving, og påmeldingsøkningen, som har vært konstant siden starten i 2012/2013 har fortsatt. I vintersesongen 2015/16 deltok over 220 barn.

På anleggssiden er åpningen av det nye kunstgresset på Grusbanen årets store fremskritt. Det gjør at all trening og alle barnefotballkamper nå kan gå på kunstgress, og gleden var stor da åpningen fant sted lørdag 22. oktober, med overlevering fra byråd Rina Mariann Hansen og Bymiljøetaten, etterfulgt av 7'er-turnering med gratis kaffe og vafler.

I den heltidsansatte ledelsen har vi noen endringer i 2016. Ulrik Børressen har tatt over som Sportssjef, da Anders valgte å flytte til Hamar. Magnus og Jonas representerer stabiliteten, og så har vi samlet flere arbeidsoppgaver i tre heltidsstillinger for å få bedre kvalitet og stabilitet, og vi er glade for å ha fått Anders H.S., Daniel og Vegard på heltid.

Etter de nevnte kommer en stab av svært dyktige og entusiastiske deltidstrenerne, og vi har ytterligere forbedret det beste trenerkorpsset noen sinne. Deres kompetanse benyttes også nå i større grad en noen gang før sammen med foreldretrenerne i barnefotballen. Våre nesten 900 spillere har aldri hatt et så godt tilbud treningsmessig. I utvelgelsen er hovedvekten lagt på kandidatenes menneskelige egenskaper. Det er stor søkning til Ready's trenerjobber og nåløyet er trangt.

Som et resultat av godt trenings- og utviklingsarbeide er vi nå bedre på resultatlistene enn på lenge også, med så å si alle ungdomslagene på høyt nivå senior herrer A på plass i den nye regionale 3. divisjon. G-16 ble kretsmestere. Det blir en ny hverdag i 2017, med Lyn, Gjøvik-Lyn, Frigg, Raufoss, Lillehammer og eksotiske innslag som Tynset og Valdres på andre siden av midtstreken. Akademilagene viser også meget gode ferdigheter i den "helgeligaen" som er etablert sammen med de seks andre klubbene i området som har akademier. I vinter starter vi også Akademiliga for jentene. Det to år "gamle" damelaget skal spille i 3. divisjon neste år.

Det viktigste ambisiøse siktemålet er dog fortsatt at Ready Fotball både skal være en trygg, morsom og utfordrende arena for alle våre breddespillere og et sted hvor talenter kan vokse slik de vil, men fremfor alt: Et sted som utvikler gode mennesker.

Readyspillere fremstår som positive og fokuserte medspillere, hyggeligere motspillere og gjenkjennelige lag. Men, vi er fortsatt for langt fra de mål vi har satt oss, for: Det er fortsatt noen som ikke trives så godt som vi vil.

*Marius M. Gisvold
Leder Fotball*

Friidrettsavdelingen

Ready Friidrett har også i 2016 hatt en økning i medlemsantallet og i løpet av året har over 100 deltagere vært med på våre aktiviteter og vi har aktive i alderen 3-18 år.

Friidrettsavdelingen har fått en kompetent og god trenerstab som ønsker å jobbe hos oss.

Det er gledelig å melde om at det har vært god oppslutning på alle avdelingens aktiviteter.

Det som er mest gledelig for friidrettsavdelingen er at vi nå har fått driftsansvar for friidrettsanlegget på Ris Skole. Dette betyr at vi får vår egen lille miniarena for trening og aktivitet. Anlegget har både rundløype, hoppegrop, høydestativ og 60 meter.

Håper mange av medlemmene møter opp når friidrettsavdelingen i løpet av 2017 kommer til å arrangere uhytidelige stevner på det nye anlegget.

For 20. gang arrangerte Ready friidrett terrengløpet Råskinn. Løpet har etablert seg som et av de største løpene på Østlandet. Arrangementskomiteen har bestått av Birgitte Bjerkely, leder, Tom Bjerkely, Torer Berg, Anne Mette Andersen-Gott, Dag Eirik Vågdal, Rolf Bjørnskau, Per Morten Hoff.

Årets utgave ble vellykket og det ble positivt resultat av arrangementet. 80 frivillige var i sving på løpsdagen.

Også i år var Norges Idrettshøgskole under ombygging. Det medførte at vi ikke fikk benytte garderobes og øvrige fasiliteter.

Til tross for økte utgifter i forbindelse med at vi ikke kunne benytte NIH greide vi å nå et resultat som var meget bra.

Som alltid har Råskinn god pressedeckning i år hadde vi reportasjer i en rekke nyhetsmedier.

En utfordring for vårt arrangement er at det er opprettet et verneområde for friluftsliv (Godbekken verneområde) i det som har utgjort deler av vårt løypenett. Vi søkte tillatelse til å løpe i deler av verneområdet for friluftsliv, og fikk denne innvilget. Klubben har hatt en meget god og konstruktiv dialog med kommunen. Det ble også i år gjort inspeksjon av løypa med Fylkesmannen i Oslo, Friluftsetaten i Oslo Kommune og Statens Naturoppsyn før løpet.

Ready Friidrett ønsker alle våre medlemmer, Råskinn, Råtasser og Knøttetasser med familier en riktig god jul og velkommen tilbake i januar 2017!

Håper så mange som mulig deltar på Råskinn 6. mai 2017. Påmeldingen åpner på hjemmesiden 1. desember: <http://ready.no/Raskinn.html>

Friidrettsfolkets nye tilholdssted – ved Ris skole

Langrennsavdelingen

Readys langrennsavdeling trener inne i gymsalen på Gressbanen. Treningene foregår i perioden september-mai.

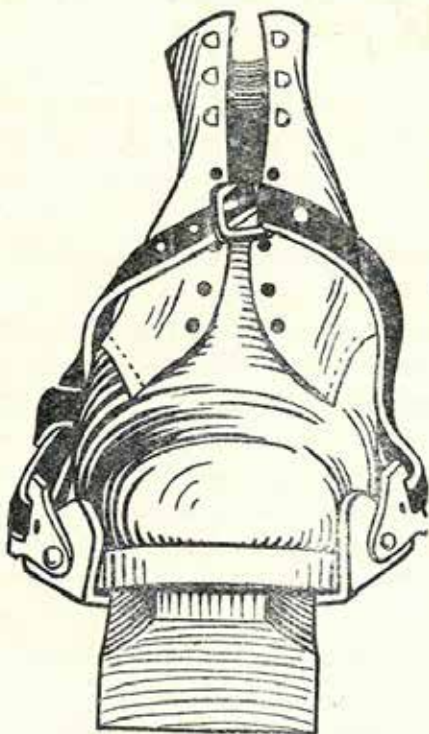
Vi har plass til flere deltagere og alle Ready-medlemmer over 50 år er hjertelig velkommen til å bli med på våre treninger.

Treningstiden er:

19.30-20.30 – Før nyttår

19.00-20.00 – Etter nyttår

Hilsen langrennsavdelingen

Marius Eriksens Binding

er den bedste den sterkeste og saaledes billigst.

Stort utvalg i:

Hop-, Langrend- og Terrengski

fra Brødrene Østbys Skifabrik.

Barnesluffer hvite, blaa og grønne 46.00

Furuski — Kjælker — Styrestænger.

Staver i alle størrelser. — Skivoks.

GUNERIUS PETTERSENS MAGASIN

READY vant NM i 4x100 m stafett i Kongsvinger, august 1968

I gamle dager hadde Aftenposten store oppslag med resultater fra ulike friidrettstevner, alt fra Norgesmesterskap (NM), kretsmesterskap (KM), Tyrvingstafetten og mye mer. Mandag 19. august 1968 kan vi lese følgende:

«Meget godt løp Readys kvartett, Elisabeth Magnus, Inger Stensvold, Wenche Nystad og Reidun Corneliusen i 4x100 m stafett. Det ble da også seier med betryggende forsprang på Tyrving og BUL. Readys piker gjorde i det hele tatt en meget god innsats i mesterskapet. Foruten i stafetten ble det også seier til Eirin Windhoel i lørdagens spydkast.»

Det kan også nevnes at Wenche N. tok sølv på 400 m og Reidun C. tok sølv i lengde og bronse på 80 m hekk.

Skrevet av «veteran» Inger Cappelen (tidligere Inger Stensvold)

Da alpinjentene toppet listene – og dessuten var.... “SØTE”

Dagens unge READYalpinister har mye tradisjoner og mange store prestasjoner å kunne se tilbake på. Helt siden «tidenes morgen» (gjørne tidsatt ca. til siste halvdel av 30-tallet) har våre brave menn i skibakkene satt spor etter seg.

Denne lille «saken» skal IKKE handle om mannen som dro det hele igang – STEIN har vi plass til i en annen historisk kontekst!

På 50-tallet dukket det opp endel unge damer som ganske fort markerte seg sterkt i norsk alpin-sport. Vi var på fornavn med dem alle, og hvis du idag snakker med de «litt eldre» klubbmedlemmene holder det å nevne fornavnene faktisk. Det var jo Liv, Berit, Vivien, Gyri og endel til – men HER skal vi bruke litt spalteplass på den smilende jenta som alle besøkende i Huset ikke kan unngå å se når de entrer stuene våre.

Og jeg snakker selvsagt om hun som kanskje aller først satte oss «på kartet», nemlig Marit Haraldsen. Idag med etternavn Foss og beboende litt utenfor Ready-land, men jeg er helt sikker på at svært få av oss har glemt henne. Hun ble faktisk fort et yndet fotoobjekt og slett ikke bare i dagspressen. Intet «Se og Hør» den gang, men noen som husker bladet «Aktuell»? Der presenterte redaksjonen norske «coming men/ladies» – ikke bare på forsiden i et nr. i 1957, men inne i bladet var Marit «pin-up» og fikk bl.a. demonstrere de innøvde «grasiøse bevegelsene» Og selvsagt var

SMILET på plass. Og det er vel antagelig derfor (og fordi man ikke hadde kommet så langt dengang når det gjaldt omtale av JENTER som idrettstopper) at journalistene ikke kunne dy seg; her kan leserne selv se alle de ...SØTE» alpinistene i Norge!! Og en riks-kjendis som Nationalteaterets sjef Halfdan Christensen gikk vel enda lenger i sin beskrivelse; «det vakreste han visste var de norske skjientene ...(og illustrert altså med en smilende Marit – selvsagt i READY-genser!)

Guttorm Berge instruerer unge, lovende Marit Haraldsen

Han som sto oppreist i stormen

En «sveip» gjennom Readys historie vil naturlig nok ikke være komplett uten å trekke frem begivenhetene før, under og etter krigen. Perioden 1940-45 snudde opp/ned på det meste og vi tar nok ikke for hardt i når vi sier at norsk idrettsbevegelse skapte mye «hodebry» for makthaverne i overgangsfasen!

Det ble stillt store krav til Readys ledelse i perioden rett før den tyske overtagelsen – i dagene og ukene rett etter. Alt ble jo «overtatt» sentralt og forutsetningen var da at idretten, klubbarbeidet/klubbene skulle drive sin virksomhet «as usual».

Men READY var – naturlig nok og da som en stor idrettsklubb – helt klar på hva man skulle og måtte gjøre; det lå et betydelig «press» som medlemmene da forventet at Hovedstyret måtte gjøre; nedlegge all konkurranseidrett i opposisjon til hva NIF (den nyvalgte ledelse) ville tvinge gjennom. Og – i ettertid kan dagens Readymedlemmer stå opp og si; Readys ledelse hadde mot og viljestyrke til å gjøre det rette!...

Uten forkleinselse for de mange (andre) tillitsvalgte i 1939; mannen som da ledet klubben var **Wolfgang Stang**. Brødrepåret Stang (W. og Lauritz «Labben»)

sto begge sentralt, men det var Wolfgang som måtte ta «støyten». Han ble – av makthaverne – bl.a. beskyldt for å ha... «Readyfarvede skylapper foran øinene» noe som idag og den gang av medlemmene utvilsomt var et kompliment! Videre... «han viste ikke det ringeste frugg av forståelse for nyordningen innen idretten...»

Wolfgang sto i spissen for det som ble gjort fra det lovlig valgte Styret. Verdier ble «gjemt unna», bl.a. til følge at ved «overleveringen» hadde man kun den nette sum av kr. 17,91 som «aktivum». Likeledes var Readyflagg og verdifulle effekter stuet bort.

Ready ble altså offisielt nedlagt 18. august 1941 og «oppsto» i og med første Readyavis som utkom i juni 1945. Medlemmene strømmet da tilbake til klubben og i gleden var man nøye med å minnes de Readymedlemmer som ga sine liv for Norge. Likeledes er det verdt å nevne alle de som tok del i motstandskampen – hjemme og ute – «ingen nevnt, ingen glemt» og denne lille påminnelsen er derfor en hyllest til de som «sto oppreist i stormen» den første krigsstriden. Vel 70 år etter Readys «gjenoppstandelse»; **vi har ikke glemt deg, Wolfgang Stang!**

Readys hovedstyre etter krigen. Foran fra v.: Helen Smith, Wolfgang Stang (Formann), Haakon Fred. Mathiessen, Lillen Wroll Evensen. Bak fra v.: Per Thaulow, Odd Gilbo, Eivind Røer, Arne Hagelund, Lauritz B. Backe og Arne Wroll Evensen.

Fra 11 idrettsgrener – og ... nedover...

HVA er en STOR idrettsklubb?? Rosenborg er så absolutt en STOR idrettsklubb – men de driver jo «bare» med fotball! I de fleste særforbund finnes det ledende klubber som periodevis får dominerende posisjoner (Larvik/håndball, Tjalve/friidrett, m.fl.) og i slike foreninger har man en klar fordel; oppmerksomhet og ressurser kan kanaliseres ETT sted!

Svært få større norske idrettsklubber opp gjennom de hundre årene man har hatt organisert idrett i Norge kan fremvise toppkvalitet i flere idrettsgrener – samtidig. Idag ser vi at i noen av disse «skiller man ut» de resp. idretter (Vålerenga Fotball, Stabæk Håndball osv.) og da er det bare klubbnavnet som henger igjen.

I vår klubb har det **aldri** – til tross for høy idrettslig kvalitet og do. satsning – vært aktuelt å tenke i slike baner. Fra «storhetstiden» rundt 50- og 60-tallet var Ready en «massiv» klubb med høy aktivitet – og elitetendenser(!) – i alle de idretter vi hadde på programmet. Samtidig som flere av våre toppalpinister bekledd resultatlistene nasjonalt / internasjonalt rykket fotballgutta opp mot 2. divisjon; bandylaget var eliteklubb og Readys friidrettsutøvere – mannlige såvel som jentene – markerte seg sterkt. Og Readys tennisutøvere sørget for at vi var en av landets tre-fire ledende tennisklubber. Til og med i en relativt «ny» idrett i Readysammenheng som håndballen hadde vi – som ENESTE klubb! – begge våre elitelag i håndballens toppdivisjon! Vi hadde også landslagsutøvere i «skogens idrett», orientering. Så har jeg «gjemt» (ikke «glemt!») alle våre topputøvere i langrenn og hopp (Babben og Tone og selvsagt Bassen).

Men – etterhvert «skjedde det nok noe» når det gjaldt satsning og ikke minst «spissing» i mange klubber. Når våre økonomiske ressurser skulle settes opp og fordeles – sam-

tidig som alle avdelingene selvsagt ønsket å satse tosidig (bredde/elite) ble det mye vanskeligere å opprettholde et forsvarlig nivå. Og ikke minst i et distrikt som vårt var konkurransen bl.a. om anlegg og ressurser forøvrig slik at det «tvang seg frem» en slik fordeling. Og – konkurransen om barn/ungdom førte snart til en spesialisering i hver enkelt klubb. I en linje fra vest og østover skal klubber som Fossum, Ullern, Njård, Røa, Ready, Heming og Lyn (for bare å ta noen!) «slåss» om rekruttene og – ikke minst – TALENTENE. Og – for å hoppe rett til konklusjonen – alle disse klubbene har fornuftig nok valgt å satse på realt få idretter og gi barn/ungdommen gode tilbud. Alternativet hadde klart nok vært å gjøre en «dårlig jobb» i mange idretter i stedet for skikkelig kvalitet i noen.

Derfor er min ærbødige konklusjon; antagelig har vi gjort rett i å satse stort på noen få idretter og heller fremheve vår betydning i alle de andre der Ready historisk har hevdet seg på topp!

Hockeylaget fra 50-årene

Veien mot toppen startet med juniorlaget høsten 2006 ...

Spill på øverste nivå for en amatørklubb fra vestkanten var det få som hadde turt å tro på. Tommy Svendsen var mannen fra øst som var plukket ut til å føre Ready opp til øverste nivå.

Det å være en ekte Ready spiller betyr mer enn bare å ta på seg drakten – det handler om tilhørighet til Gressbanen, om den svette lukten fra garderoben i det litt slitne Readyhuset, om samholdet til lagkamerater, og ikke minst stolte tradisjoner. Ready er en bandyklubb hørte jeg ofte under oppveksten i Ready-land. Høsten 2006 ble vi en Fotballklubb!

Jeg husker det som det var i går; opprykksdrama i 1. div. junior i 2006, hvor vi slo Holmlia på målstrekken og sikret opprykk til Junior Interkrets. Dette var dagen jeg dro 3(!) ydmykende luker på motspillere. Dette var dagen vi gjenreiste Ready Fotball's stolthet og ære!

Jeg husker det som det var i forgårs, Ready deltok i Barcelona Youth Cup sommeren 2007, og vi gikk helt til finalen som ble spilt mot Bologna. På veien dit slo vi ut god internasjonal motstand, og et skikkelig «griselag» fra Nottingham i semien. Da den norske nasjonalsangen ble spilt under inngangsmarsjen ble jeg vitne til at fattern gråt for andre gang i mitt liv (første gang da Norge slo Brasil i 98).

Det hele toppet seg da vi i høstsesongen samme år slo både FFK, Vålerenga og Lyn, og sikret fornyet kontrakt i Junior Interkrets med god margin.

Trener- og legeapparatet motiverte oss til å gjøre vårt aller beste. En historie som beskriver godt hvor helende apparatet kan være; Vår keeper skadet skulderen mot engelskmennene, og var i utgangspunktet uaktuell til finalen. Imidlertid hadde vi et godt legeteam (Aage Huseby) med oss som hadde fått blandet en skikkelig god salve som de skrøt følt av. Denne ble smurt på keepers skulder og fungerte. Det vår keeper ikke visste var at det var helt vanlig solkrem, og maken til placeboeffekt hadde vi aldri sett!

Ready er så mye mer enn bare fotball. Det handler om identitet, tilhørighet, samhold og stolthet. Det er dette som limer oss sammen, i tillegg til at vi er j... gode til å spille ball.

Her kommer vi, her kommer vi, her kommer R.E.A.D.Y – Vi er kommet for å vinne – og de vi møter skal få SVI!

Markus Grieg Andersen, november 2016

READY-fotballen – berg- og dalbane

Ready ble altså i 1907 stiftet som ren fotballklubb. At fotballen i disse drøye 100 årene har bestått med «vekslende kvalitet» får vi nok erkjenne. Derfor er det fristende i denne lille sammendragning å starte med «slutten» Og «slutten» i denne sammenheng er jo at dagens Readyfotball kanskje trives bedre enn noen gang, spesielt når man ser den enorme bredden Norges største idrett har fått (NB! – ikke et ord om «kvaliteten»!)

Noen stikkord rundt historien om Readyfotball:

- Opstart (medl. NFF 29/4-1909)
- Kun 6-8 «store» fotballklubber i Oslo
- Ready – etter noen år blant landets beste klubber
- 13 landslagsspillere hvorav eneren Adolph Wold fikk 26 (gullklokka)
- 6 (seks!) Readygutter på landslaget mot Sverige i Göteborg 1912(2-4)
- Sverre Jensen på OL-laget i 1912 (NB! Klubbens aller første internasjonale utøver!)
- 1-0 over Ørgryte - første norske seier over svensk klubb – høsten 1915 på Frogner
- Samme år 2-2 mot Nordens beste lag (AB/Danmark)
- Nedoverbakke utover i 30-årene – trussel om nedleggelse (!) av fotball i Ready 1939
- «Reddet» av fusjonen med Frogner IF i 1947 – oppoverbakke i 50-årene

- Litt oppsving på 60-tallet – kval. for (den tids) 2. div. i 1970
- Etter moderat 70-tall; oppblomstring på 80-tallet med Dan Eggen & co – fra Lyn
- Senere satsning primært på bane/breddefotballen – idag drives det profesjonelt!
- 2016: Blant de beste 3. div. lag – klar for neste års «spissede» 3. div. (med Lyn, Frigg, Ullern)

Dan Eggen

Vi har altså hatt noen «gloriøse» stunder – men først og fremst har fotballen i Ready vært preget som klubbens største barne-beskjeftigelse. At banearealer til tider har vært svært kompliserte vet alle, for en klubb med ca. 800 spillere er arealene for få. Utfordringene har vært og tas tak i; Ready-fotballen fortjener idag – som én av Oslos KVALITETS-KLUBBER – bedre baneforhold.

Idag er det ingen som betviler fotballens eksistens i Ready – tvert imot; den er klubbens RYGG-RAD.

Den beste fotballgjengen etter krigen – så langt!. Gutta på 80-tallet – opp fra 5 til 2.div.

Her er det aller første damelaget (A) i fotball i Ready på 80-tallet. (Noen som kjenner seg igjen?)

Familien

I Ready er det svært få – om noen – som er særlig i tvil om hvem/hvilke personer man snakker om når det er snakk om **Familien**. Familien; det er Ditlev-Simonsen, det!

Halfdan senior – den STORE lederskikkelsen helt fra starten – med 4 brødre, «avleggere» av disse i generasjoner og «side-avleggere»; ialt er det etterkommere og inngiftede medlemmer av den store slekten som på mange måter har vært klubbens ryggrad. Gjentatt til det nærmest «kjedsommelige» – er man en «D-S» så skal du stille opp for Ready, det være seg innenfor administrasjon eller på idrettsbanene!

En «familiedominans» kan lett utarte til noe som ikke bare oppfattes som positivt, enten man snakker foretak, organisasjoner eller som dette, idrettsklubber. «Innavl» vil kanskje noen kalle det. Jeg tror ikke det finnes nåværende eller tidligere klubbmedlemmer som ville tenke tanken at det har vært negativt med en til tider overveldende familiepåvirkning i Ready. Jeg tillater meg å sitere et lite avsnitt (sakset fra egen «produksjon» jubileumsboken ved 90-års jubileet) således... det går en sammenhengende blodrød tråd gjennom klubbens historie, preget av familienavnet, av mennesker som i høy grad kan sies å ha tatt i et tak for klubben, til glede for alle oss andre – uten at det noen gang har vært snakk om å arbeide for Ready for å oppnå egne fordeler...»

Jeg har ikke tenkt å glemme «alle guttas» bravader på idrettsbanene. Begge våre

toneangivende lagidretter, bandy og fotball, i klubbens tidlige år var sterkt preget av D-S'ene. Norske mesterskap, landslagsdeltagelse og man kommer jo selvsagt ikke utenom det som karakteriseres som relativt «sjeldent», at 5 (FEM) brødre samtidig ble norske mestre i bandy (vi snakker altså om 7-mannsbandy). Det finnes jo noe som heter «Guinness Book of Records» – i vårt land finnes neppe noen som slår dette!!

Historisk – ja kanskje verdenshistorisk; 5 brødre på samme mesterskapslag. Readys norgesmestere fra 1925 i 7-manns ishockey (bandy). Fra venstre Aage og John Ditlev-Simonsen, Sam. Knutzen, N.C.E. Hertzberg, Halfdan, Sverre og Olaf Ditlev-Simonsen.

Ready A-lag i fotball

Ready A-lag har etter opprykket fra 4. divisjon i 2014 etablert seg som ett topplag i 3. divisjon. I 2015 var laget lenge med og kjempet om opprykk til 2. divisjon, Ready endte tilslutt på en flott 3. plass.

2016 ble et spennende år med nye forutsetninger. Med en nye seriestruktur innført av NFF for sesongen 2017 og derfor nye føringer for 2016 måtte Ready havne blant topp fire for å kunne beholde plassen i den nye regionale ligaen for 2017 (3. div), hvor lag 5 og nedover rykker ned til 4. divisjon. Ready klarte målsettingen og havnet på 4. plass i årets sesong.

Ready A-lag setter spilleren i fokus. Spillerstallen er basert på unge gutter som har et inderlig ønske om å utvikle seg som fotballspillere og mennesker. Laget har flere såkalte Readygutter i stallen som har kommet opp fra jr. laget og spilt flere sesonger i yngres avdeling. Laget har også noen spillere utenifra som har bakgrunn fra et høyere nivå i norsk fotball. Ready spiller en offensiv og spillerutviklende fotball. Det skal være enkelt å se hvordan A-laget trener og hvordan vi fremstår i kamp, uavhengig av motstanden vi møter.

Vi ønsker at A-laget til Ready skal være et flaggskip som alle våre barn og unge kan se opp til. A-laget skal være forbilder for våre medlemmer. Vi er opptatt av å ta vare på hele mennesket, ikke bare fotballspilleren, i tråd med klubbens kjerneverdier.

Vi gleder oss til neste utfordring som kommer i 2017. I den nye regionale ligaen blir det enda mer konkurranse om plasseringer og vi vil som klubb være på samme nivå som toppklubber med lang erfaring i norsk toppfotball. Vi vil få de spennende lokaloppgjørene mot Lyn, Frigg og ikke minst Ullern. Vi kan få besøk på Gressbanen av gamle storheter som Moss og Ørn-Horten. Sesongen 2017 blir en utrolig spennende og utfordrende sesong som vi gleder oss til.

Vi sees på Gressbanen.

*Jonas Rygh
Trener*

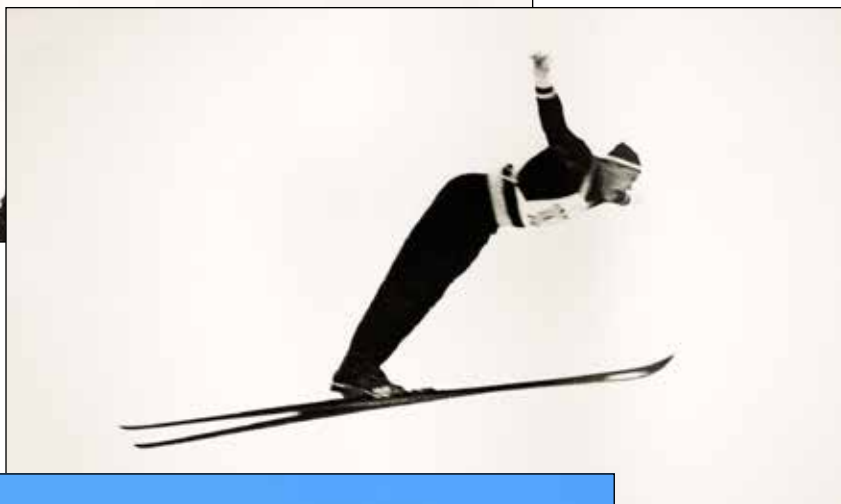
Ready-hoppere gjennom 100-år

*Slik hoppet man i hopp-
sportens barndom – og
Tulla var verdens klart
beste!*

*Utover på 30-tallet ble hoppstilen
mer dristig – ingen kunne
fremvise et perfekt skihopp som
Reidar Andersen, noe tre HK-
seire og NM-seire beviste.*

Ready's nyeste storhopper – Anniken Mork (bronse i NM!)

Returadresse:
Ready Idrettsforening
Stasjonsveien 24
0773 OSLO

B

ADRESSATEN
BETALER
FOR SENDING
I NORGE

Readys flotte nye fotballanlegg fra 1918.
Landslagets hjemmebane frem til 1927

Foto av Græsbanen tatt 1918. Fotograf: Johannes Holmsen, fra: Oslobilder.no.